

Projekt dotyczy procesu kształtowania się systemu nadawania radiowego w Polsce po obaleniu komunizmu. Pokazane zostanie, że prywatne stacje radiowe założone w okresie 1989-1995, a więc do czasu zakończenia pierwszego procesu koncesyjnego, często zaczynały działać jako spontaniczne, nielegalne, oddolne inicjatywy, których głównym celem nie było osiągnięcie zysku, ale samorealizacja i służenie lokalnym społecznościom. Ich założyciele kierowali się logiką zysku społecznego, a nie logiką rynkową. W badaniu analizowane będą nie tylko przypadki takich stacji, ale także warunki w jakich działały. Omówiona zostanie także publiczna debata na temat tego, w jaki sposób uregulować działanie stacji, które nie działają dla zysku. Scharakteryzowane zostaną niektóre czynniki, które mogły sprawić, że istniałyby nie tylko dwa sektory radiowe: publiczny i komercyjny, ale także trzeci, sektor społeczny już na początku procesu transformacji. Można do nich zaliczyć: 1) długą historię niezależnych stacji, która ma swoje korzenie w okresie komunizmu, 2) dużą liczbę osób zainteresowanych tą formą nadawania po 1989 r., 3) ożywioną debatę publiczną dotyczącą takich stacji od wczesnych lat 90. Jednak szansa stworzenia prawnie uznanego trzeciego sektora radiowego została zaprzepaszczona, a konsekwencje decyzji podjętych na początku lat 90. są nadal widoczne. Wykorzystanych zostanie kilka źródeł informacji, w szczególności dokumenty zebrane w archiwach instytucji odpowiedzialnych za porządek publiczny w eterze, publikacje z prasy popularnej, wywiady z przedstawicielami stacji radiowych, którzy rozpoczęli nadawanie na początku lat 90. i decydentami, którzy mieli wpływ na kształt systemu nadawania w Polsce. Porównany zostanie również proces kształtowania prywatnego radia w Polsce i innych krajach europejskich.